

ПОЛІТИКА БЕЗПЕКИ

Благодійної Організації "Міжнародний Благодійний Фонд "Українська Душа"

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Політика безпеки Благодійної Організації "Міжнародний Благодійний Фонд "Українська Душа" (надалі - Фонд) розроблена на підставі ст.130 Кодексу цивільного захисту України, законодавчих та нормативних документів з питань цивільного захисту, - призначений для координації діяльності керівництва та працівників Товариства, а також структур ДСНС та інших аварійно-рятувальних формувань, для забезпечення оперативності їх реагування на загрозу або виникнення надзвичайних ситуацій, організації виконання аварійно-рятувальних, відновлювальних робіт, які проводяться внаслідок надзвичайних ситуацій техногенного, природного та соціального характеру.

1.2. Політика визначає:

- порядок дій відповідальності керівництва ГО за організацію та проведення робіт з попередження і ліквідації надзвичайних ситуацій;
- обсяг невідкладних заходів щодо попередження виникнення або ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій;
- обсяг фінансових, матеріально-технічних та інших ресурсів, необхідних для реалізації невідкладних заходів і робіт.

1.3. Вимоги цього Плану реагування на надзвичайні ситуації - обов'язковими для всіх посадових осіб та працівників фонду, які беруть участь у виконанні цих робіт.

2. ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ

2.1. Терміни та визначення, згідно Кодексу цивільного захисту України:

2.1.1. аварійно-рятувальні та інші невідкладні роботи - роботи, спрямовані на пошук, рятування і захист населення, уникнення руйнувань і матеріальних збитків, локалізацію зони впливу небезпечних чинників, ліквідацію чинників, що унеможливають проведення таких робіт або загрожують життю рятувальників;

2.1.2. аварія - небезпечна подія техногенного характеру, що спричинила ураження, травмування населення або створила на окремій території чи території суб'єкта господарювання загрозу життю або здоров'ю населення та призводить до руйнування будівель, споруд, обладнання і транспортних засобів, порушення виробничого або транспортного процесу чи спричиняє наднормативні, аварійні викиди забруднюючих речовин та інший шкідливий вплив на навколишнє природне середовище;

2.1.3. евакуація - організоване виведення чи вивезення із зони надзвичайної ситуації або зони можливого ураження населення, якщо виникає загроза його життю або здоров'ю, а також матеріальних і культурних цінностей, якщо виникає загроза їх пошкодження або знищення;

2.1.4. епідемія - масове поширення інфекційної хвороби серед населення відповідної території за короткий проміжок часу;

2.1.5. запобігання виникненню надзвичайних ситуацій - комплекс правових, соціально-економічних, політичних, організаційно-технічних, санітарно-гігієнічних та інших заходів, спрямованих на регулювання техногенної та природної безпеки, проведення оцінки рівнів ризику, завчасне реагування на загрозу виникнення надзвичайної ситуації на основі даних моніторингу, експертизи, досліджень та прогнозів щодо можливого перебігу подій з метою недопущення їх переростання у надзвичайну ситуацію або пом'якшення її можливих наслідків;

2.1.6. засоби протипожежного захисту - технічні засоби, призначені для запобігання, виявлення, локалізації та ліквідації пожеж, захисту людей, матеріальних цінностей та довкілля від впливу небезпечних факторів пожежі;

2.1.7. ліквідація наслідків надзвичайної ситуації - проведення комплексу заходів, що включає аварійно-рятувальні та інші невідкладні роботи, які здійснюються у разі виникнення надзвичайної ситуації і спрямовані на припинення дії небезпечних факторів, рятування життя табереження здоров'я людей, а також на локалізацію зони надзвичайної ситуації;

2.1.8. надзвичайна ситуація - обстановка на окремі території чи суб'єкті господарювання на ній або водному об'єкті, яка характеризується порушенням нормальних умов життєдіяльності населення, спричинена катастрофою, аварією, пожежею, стихійним лихом, епідемією, епізоотією, епіфітотією, застосуванням засобів ураження або іншою небезпечною подією, що призвела (може призвести) до виникнення загрози життю або здоров'ю населення, великої кількості загинув і постраждалих, завдання значних матеріальних збитків, а також до неможливості проживання населення на такій території чи об'єкті, провадження на ній господарської діяльності;

2.1.9. небезпечна подія - подія, у тому числі катастрофа, аварія, пожежа, стихійне лихо, епідемія, епізоотія, епіфітотія, яка за своїми наслідками становить загрозу життю або здоров'ю населення чи призводить до завдання матеріальних збитків;

2.1.10. небезпечний чинник - складова частина небезпечного явища (пожежа, вибух, викидання, загроза викидання небезпечних хімічних, радіоактивних і біологічно небезпечних речовин) або процесу, що характеризується фізичною, хімічною, біологічною чи іншою дією (впливом), перевищенням нормативних показників і створює загрозу життю та/або здоров'ю людини;

2.1.11. оповіщення - доведення сигналів і повідомлень органів управління цивільного захисту про загрозу та виникнення надзвичайних ситуацій, аварій, катастроф, епідемій, пожеж тощо до центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ, організацій та населення;

2.1.12. пожежа - неконтрольований процес знищення або пошкодження вогнем майна, під час якого виникають чинники, небезпечні для істот та навколишнього природного середовища;

2.1.13. Попередження НС - це запобігання виникненню надзвичайних ситуацій природного і техногенного характеру (зниження ризику їх виникнення) та зменшення можливих масштабів надзвичайних ситуацій (зниження можливих обсягів втрат і збитків).

2.1.14. реагування на надзвичайні ситуації та ліквідація їх наслідків - скоординовані дії суб'єктів забезпечення цивільного захисту, що здійснюються відповідно до планів реагування на надзвичайні ситуації, уточнених в умовах конкретного виду та рівня надзвичайної ситуації, і полягають в організації робіт з ліквідації наслідків надзвичайної ситуації, припиненні дії або впливу небезпечних факторів, викликаних нею, рятування населення і майна, локалізації зони надзвичайної ситуації, а також ліквідації або мінімізації її наслідків, які становлять загрозу життю або здоров'ю населення, заподіяння шкоди території, навколишньому природному середовищу або майну;

2.1.15. система оповіщення - комплекс організаційно-технічних заходів, апаратури і технічних засобів оповіщення, апаратури, засобів та каналів зв'язку, призначених для своєчасного доведення сигналів та інформації про виникнення надзвичайних ситуацій до центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ, організацій та населення.

3. ВИДИ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

3.1. Залежно від характеру походження подій, що можуть зумовити виникнення надзвичайних ситуацій, визначаються наступні види надзвичайних ситуацій:

- техногенного характеру;
- природного характеру;
- соціальні;
- воєнні.

3.2. До потенційних надзвичайних ситуацій, які можуть вплинути на роботу Товариства, відносяться:

- транспортні аварії (катастрофи);
- пожежі, вибухи, загрози вибухів;
- аварій з викидом (загрозою викиду), хімічно небезпечних або радіоактивних речовин;
- раптове руйнування будинків, споруд;
- аварій на енергетичних системах;
- аварій на комунікаційних системах життєзабезпечення та очисних спорудах;
- геологічних або метеорологічних небезпечних явищ;
- природних пожеж;
- інфекційних захворювань людей;
- терористичних актів;

4. ДІЇ ГОЛОВИ, ПРАЦІВНИКІВ, ВОЛОНТЕРІВ ТА ГОСТЕЙ ПРИ ЗАГРОЗІ ЧИ НАСТАННІ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

4.1. У випадку загрози виникнення чи виникненні НС, особа, що помітила небезпеку, технічний персонал чи працівник охорони повинен повідомити про це осіб, рятувальні підрозділи ДСНС, згідно порядку оповіщення про НС. При наявності потерпілих викликати швидку медичну допомогу, повідомивши кількість потерпілих та характер травм.

4.2. Голова, який отримав повідомлення, повинен організувати необхідні заходи з попередження про НС працівників, обслуговуючий персонал, гостей та відвідувачів. Організувати, за потреби, евакуацію людей з потенційно-небезпечних місць чи всього Фонду. Надати першу домедичну допомогу потерпілим наявними засобами.

5. ІДЕНТИФІКОВАНІ НС ТА ДІЇ ПО ЇХ ЛОКАЛІЗАЦІЇ ТА ЛІКВІДАЦІЇ

5.1. Пожежа:

У разі виявлення ознак пожежі працівник, який їх помітив, охоронець або інша особа, повинні:

- негайно повідомити про це державну пожежну охорону (номер телефону для виклику пожежної охорони 101), вказати при цьому адресу, кількість поверхів, місце виникнення пожежі, наявність людей, а також своє прізвище;
- повідомити про пожежу керівника (представника адміністрації);
- вжити заходів щодо евакуації людей та матеріальних цінностей, гасіння пожежі з використанням наявних вогнегасників та інших засобів пожежогасіння.

Керівник, якому повідомлено про виникнення пожежі, повинен:

- перевірити, чи викликано державну пожежну охорону, продублювати повідомлення;
- перевірити здійснення оповіщення людей про пожежу;
- вимкнути у разі необхідності електрообладнання та вентиляцію;
- у разі загрози життю людей негайно організувати їх рятування (евакуацію), вивести за межі небезпечної зони всіх працівників, які не беруть участь у ліквідації пожежі;
- при наявності потерпілих викликати швидку медичну допомогу, надати чи організувати надання першої домедичної допомоги потерпілим;
- забезпечити дотримання вимог безпеки та охорони праці працівниками, які беруть участь у гасінні пожежі;

- організувати зустріч підрозділів державної пожежної охорони, надати їм допомогу у її локалізації та ліквідації.

Після прибуття на пожежу пожежних підрозділів повинен бути забезпечений безперешкодний доступ їх до місця, де виникла пожежа;

- повідомити підрозділи пожежної охорони, що залучаються для гасіння пожежі та проведення пов'язаних з ними першочергових аварійно - рятувальних робіт, про небезпечні, вибухові, хімічнонебезпечні речовини, що зберігаються на об'єкті

6.2. Витік газу, вибух:

- негайно повідомити людей, які знаходяться у приміщеннях, або поблизу місця витіку, про це та необхідність негайної евакуації з приміщень;

- перебуваючи в приміщенні закрити органи дихання тканиною, бажано вологою та вивести з приміщення;

- при загрозі вибуху слід лягти на живіт, захищаючи голову руками, подалі від вікон, закритих дверей, проходів, сходів, та покинути небезпечну зону;

- повідомте аварійну службу газу (104);

- повідомити про витік газу керівника (представника адміністрації);

- при можливості: дійснити перекривання газу;

- організувати провітрювання приміщень;

- не допускати людей у загазоване приміщення;

- організувати чекування біля входів загазованого приміщення до приїзду аварійної бригади газової служби;

- з прибуттям аварійної бригади служби газу діяти за їхніми вказівками,

- при виникненні пожежі діяти згідно п.6.1.

6.3. Затоплення:

- зберігати спокій, уникати паніки;

- знеструмити електроприлади, відключити газове обладнання і перекрити газ;

- необхідно зібрати документи, цінності, ліки, продукти та інші необхідні речі;

- при можливості: залишити зону затоплення;

- якщо неможливо покинути будинок, необхідно піднятися на верхні поверхи будівлі;

- до прибуття до юмоги необхідно залишатися на верхніх поверхах, дахах, чи інших підвищеннях;

- необхідно переірити чи немає поблизу постраждалих, і з можливості, надати їм допомогу;

- потрапивши у воду, необхідно зняти з себе важкий одяг і взуття;

Дії після затоплення:

- необхідно переконатися, що стан будівлі спійкий, без ризику обвалення, відсутні провалини в будівлі навколо неї, не розбите скло і немає небезпечних уламків та сміття;

- електромережок та електроприладами можна користуватися тільки після їх ретельного просушування;

- заборонено вживати продукти, які були підтоплені водою під час повені;

- все майно, що було затопленим, підлягає дезинфекції.

6.4. Ураження електричним струмом:

- дотик до струмоведучих частин, які перебувають під напругою, викликає в більшості випадків неконтрольоване судорожне скорочення м'язів, внаслідок чого потерпілий сам не може звільнитися від дії електричного струму;

- якщо потерпілий залишається в контактi зі струмоведучими частинами, необхідно, насамперед, швидко звільнити його від дії електричного струму;

- першою дією повинно бути швидке відключення тієї частини електроустановки, до якої доторкнувся потерпілий. Якщо відключити напругу досить швидко неможливо, необхідно вжити заходів по звільненню потерпілого від струмоведучих частин, до яких він доторкнувся. При цьому необхідно пам'ятати, що без застосування засобів захисту доторкатися до людини, що перебуває під струмом, небезпечно для життя;

- при звільненні потерпілого від струмоведучих частин або дроту необхідно, по можливості, ізолювати свої руки (діелектричні рукавички, сухий одяг або тканина і т.ін.), а також ізолювати своє тіло, ставши на суху дошку або інший предмет, що не проводить електричний струм. Можна відтягнути його за одяг, якщо він сухий. При звільненні потерпілого треба діяти тільки однією рукою.

- заходи першої допомоги залежать від стану, у якому перебуває потерпілий після звільнення його від дії струму;

- якщо потерпілий у свідомості, але до цього був у невідомому стані або тривалий час перебував під струмом, йому необхідно забезпечити повний спокій до прибуття лікаря або терміново доставити в лікарню;

- при відсутності свідомості, але при збереженому диханні, потерпілого необхідно покласти в зручне і по можливості у більш рівне положення, розстебнути одяг, забезпечити приплив свіжого повітря, дати нюхати нашатирний спирт, збризкувати потерпілого водою, розтирати і зігрівати його тіло до прибуття лікарів;

- при відсутності і ульсу на сонній артерії - приступити до реанімації;

- при наданні домедичної допомоги потерпілому діяти згідно інструкції по наданню першої домедичної допомоги потерпілому від нещасних випадків, керуватися вказівками лікаря через телефонний зв'язок, до прибуття медиків.

6.5. Замінування:

6.5.1. при отриманні телефоном повідомлення від невідомої особи про замінування адміністративної будівлі, необхідно:

- встановити контакт з невідомою особою, яка повідомила телефоном про замінування та, за можливості, намагатися при цьому:

- встановити мотив щодо замінування та, при можливості, хто телефонує;

- встановити, які вимоги висловлює невідома особа;

- відмовити невідомої особі виконувати свій задум або відтермінувати;

- умовити невідому особу передзвонити, посилавшись на поганий зв'язок (неможливість швидкого прийняття рішення і т.п.).

6.5.2. Під час телефонної розмови спробувати визначити звідки невідома особа телефонує. Для цього:

- при наявності на телефонному апараті автоматичного визначника номеру (АВН) записати номер телефону, з якого телефонує невідома особа;

- при відсутності на телефонному апараті автоматичного визначника номеру (АВН) та після завершення розмови з невідомою особою не класти слухавку на телефонний апарат, щоб на автоматичній телефонній станції не втрачався напрямок з'єднання. З іншого телефонного апарату негайно зателефонувати оператору зв'язку, що обслуговує задіяну телефонну лінію, пояснити ситуацію, яка склалася, та запропонувати йому негайно встановити номер телефону та адресу, з якої телефонувала невідома особа.

6.5.3. Після завершення розмови з невідомою особою негайно записати:

- точний час телефонного дзвінка невідомої особи;

- отриману від невідомої особи інформацію;

- ймовірну стать невідомої особи;

- ймовірний вік невідомої особи;

- інтонацію та тембр голосу невідомої особи;

- наявність дефектів або особливостей мови, ознаки імітації або зміни голосу у невідомої особи;

- наявність звукового (шумового) фону супроводу телефонної розмови.

6.5.4. Після закінчення розмови негайно повідомити:

- на телефон 102 у травління ГУ МВС України;

- на телефон 101 Головне управління державної служби з надзвичайних ситуацій у Львівській області;

- керівника, керівника охорони;

6.5.5. У випадку знаходження підозрілого, залишеного без нагляду предмету (сумка, пакет, портфель), не торкатися його, зателефонувати на гаряту лінію 102, негайно повідомити безпосереднього керівника і діяти відповідно до його вказівок.

6.5.6. При вище перелічених умовах діяти згідно інструкцій отриманих від представників поліції, ГУ ДСНС та керівника.

6.6. Пролів небезпечних речовин (міночі засоби):

- при потраплянні кислоти, луку або іншої агресивної ріднини на шкіру необхідно негайно зняти одяг, просочений хімічною речовиною, ушкоджені ділянки рясно промивати струменем холодної води протягом 15-20 хвилин. Після цього ушкоджену кислотою поверхню обмити 5% розчином питної соди, а ушкоджену лугом - 3% розчином борної кислоти або 3% розчином оцтової кислоти;

- при потраплянні кислоти або луку на слизову оболонку очей необхідно ретельно промити око струменем води на протязі 15-20 хвилин, щоб вода текла від носа до скроні. Після цього при опіках кислотою промити 2% розчином питної соди, а при опіках очей лугом - 2% розчином борної кислоти;

- при опіках порожнини рота лугом необхідно полоскати 3% розчином оцтової кислоти або 3% розчином борної кислоти, при опіках кислотою - 5% розчином питної соди;

- при попаданні кислоти в дихальні шляхи необхідно дихати розпиленням та допомогою пульверизатора 10% розчином питної соди, при потраплянні луку - розпиленням 3% розчином оцтової кислоти.

6.7. Напад (з метою захоплення заручників, рейдерство, порушення громадського порядку):

6.7.1. у випадку виникнення порушення громадського порядку (бійка на території, приміщенні, суперечки, конфлікту між працівниками), а також при нападі, необхідно:

- оцінити обстановку та, при можливості, через наявну тривожну кнопку викликати службу охорони. При відсутності тривожної кнопки по телефону "102" викликати оперативну групу поліції та повідомити безпосереднього керівника;

- намагатись запам'ятати якмога більше інформації про осіб порушників;

- якщо порушників декілька, виберіть самого примітного і попробуйте запам'ятати як він виглядає, щоб потім дати покази;

- необхідно прислуховуватися до того про що говорять порушники між собою, до їхніх імен, акцентів;

- не потрібно дивитися пристально на них, щоб не викликати в них негативної реакції.

6.7.2. Працівники не повинні:

- вступати в бій/учинити опір, ставити під загрозу життя і здоров'я своє, інших працівників та клієнтів.

- робити різкі рухи. Натомість потрібно коментувати вголос кожен свій рух, наприклад: "Добре, я зараз опушу праву руку і відкрию касу".

- намагатися переклідувати правопорушника.

6.8. Руїнування конструкцій будинку:

6.8.1. Повне або часткове раптове руїнування конструкцій будинку/будівлі - це надзвичайна ситуація природного або техногенного характеру, а також виникнення цієї ситуації можливо з причини помилок, допущених на етапі проектування, внаслідок відхилення від проекту при веденні будівельних робіт, при порушенні правил монтажу, введення в експлуатацію будівлі (окремих його частин) або порушенні правил експлуатації будівлі.

6.8.2. Причиною обвалення будівлі часто може бути вибух, як наслідок терористичного акту, неправильної експлуатації агрегатів, газопроводів, необережного поводження з вогнем, зберігання в будівлях легкозаймистих і вибухонебезпечних речовин.

6.8.3. Раптове обвалення будівлі призводить до виникнення пожежі, руїнування комунально - енергетичних мереж, утворення завалів, травмування та загибелі людей.

6.8.4. Почувши вибух або виявивши, що будівля втрачає свою стійкість, необхідно негайно:

- залишаючи приміщення, спускатися сходами, а не ліфтом;

- не панікувати, не влаштовувати тисняву в дверях при евакуації;

- якщо відсутня можливість залишити будівлю, зайняти безпечне місце;
- не піддаватися паніці і зберігати спокій;
- триматися подалі від вікон, електроприладів;
- опинившись на вулиці, не стояти поблизу будівлі. Перейти на відкритий простір.

6.8.5. Дії у випадку перебування під завалом:

- дихати глибоко не піддаватися паніці. Зосередитися на найважливішому. Вірити - допомога прийде обов'язково;
- при можливості надати собі першу допомогу;
- пристосуватися до обстановки і озирнутися, пошукати вихід. Постаратися визначити, де знаходитесь і чи немає поруч інших людей - прислухатися, подати голос;
- необхідно пам'ятати - людина здатна витримати спрагу і голод протягом тривалого часу, якщо не буде марно витрачати енергію;
- пошукати в кишенях або поблизу предмети, щоб подати світлові або звукові сигнали: ліхтарик або металеві предмети, якими можна постукати по трубі або стіні (щоб привернути увагу рятувальників);
- якщо єдиним виходом є вузький лаз - протиснутися через нього. Для цього розслабити м'язи і рухатися, притиснувши лікті до тіла.

6.9. Снігопади, штормове попередження:

-отримавши попередження про сильну метушу, замить, перейти з легких будівель в міцні будівлі, цільно закрити вікна, двері, горючі люки і вент.ляційні отвори;

- підготуватися до можливого відключення електроенергії;
- підготувати інструмент для прибирання снігу, теплий одяг і взуття;
- під час сильної хуртовини виходити з будівлі тільки у виняткових випадках;
- на автомобіль можна рухатися тільки по великих дорогах і шосе. При виході з машини не відходити від неї за межі видимості. Зупинившись на дорозі, подати сигнал тривоги переривчастими гудками, підняти капот або повісити яскраву тканину на антену. Чекаючи допомоги в автомобілі, при цьому залишити двигун включеним.

6.10. Дії під час ожеледі (ожеледиці):

- при повідомленні про ожеледь або ожеледицю, необхідно виконати заходи для зниження ризику отримання травми, пересуватися обережно, не поспішаючи, на розслаблених ногах, руки не тримати в кишенях;
- при падінні згруппуватися, щоб поменшити удар;
- при обледенінні не ходити під електропроводами;
- при травмуванні звернутися в травматологічне відділення швидкої допомоги.

6.11. Епідемії:

- обмежити спілкування працівників, наради та зустрічі проводити онлайн;
- встановити в Точаристві масковий режим;
- забезпечити доступ працівників та гостей на робоче місце після вимірювання температури. При виміряних більше 36,9C до роботи не допускати;
- звертати на ознаки поганого самопочуття, при їх появі до роботи не допускати;
- проводити профлактику інфекційних захворювань, мити руки, робити щеплення, вести здоровий спосіб життя.

6.12. У разі оголошення евакуації:

6.12.1. На Голову покладається:

- планування й проведення евакуації працівників;
- подання (за потреби) до відповідних транспортних органів розрахунків необхідності в транспортних засобах для вивезення працівників до безпечного району;
- контроль за плануванням, підготовкою й проведенням евакуаційних заходів;
- визначення та підготовка безпечного району для розміщення евакуйованих працівників;

6.12.2. На особу, і призначеною Головою, покладається:

- оповіщення працівників, уточнення даних про транспортні засоби, що виділяються для евакуації, термін їхньої подачі, маршрути та порядок руху;
- організацію й контроль посадки евакуйованих працівників на транспортні засоби та відправку колон;
- інформування керівництва підприємства та відповідних органів влади про хід евакуації.

6.12.3. При евакуації персоналу у захисні споруди, Голові необхідно взяти заходів з:

- задоволення мінімального життєвих потреб працівників;
- організацію харчування, медичного обслуговування та санітарно-епідеміологічного нагляду;
- забезпечення працівників товарами першої необхідності.

7. ДІЇ ПІД ЧАС ПОВІТРЯНОЇ ТРИВОГИ

7.1. Під час сигналу тривоги необхідно в найкоротший термін взяти із собою тривожну валізу і евакуйоватись в укриття, або найближче безпечне місце і залишатись там до закінчення тривоги та дозволу покинути укриття.

- у підземному переході;
- в метро;
- у канаві, траншеї чи ямі;
- в широкій трубі водостоку попіл дорогою (залазити максимум на 3-4 метри);
- вздовж високого (ордору чи підмурку паркану);
- у дуже глибокому підвалі під капітальними будинками старої забудови (бажано, щоб він мав таки 2 виходи).

7.2. Розмістити табличку із адресою найближчого укриття

Найближче укриття знаходиться

8. ЯКЩО ВИ ОПИНИЛИСЯ В ЗОНІ БОЙОВИХ ДІЙ АБО НАДЗВИЧАЙНОЇ СИТУАЦІЇ ЗА УЧАСТЮ ОЗБРОСНИХ ЛЮДЕЙ:

8.1. Завжди майте при собі документ, що посвідчує особу. Зберігайте гроші та документи в різних місцях, щоб мати більше шансів їх зберегти.

8.2. Тримайте під рукою інформацію щодо групи крові (власної та близьких родичів) та інформацію про можливі проблеми зі здоров'ям (наприклад, алергія на ліки, хронічні захворювання).

8.3. З'ясуйте розташування сховищ і укриттів найближчих до вашого будинку, місця роботи і місць, які ви часто відвідуєте.

8.4. Намагайтесь якомога частіше перебувати вдома та на роботі, зменшіть кількість поїздок без причини, уникайте місць скупчення людей.

8.5. Виходячи з приміщення, пропустіть першими тих, хто потребує допомоги – це дозволить уникнути великого скупчення людей.

8.6. Не вступайте в суперечки з незнайомцями – це допоможе уникнути можливих провокацій.

8.7. Якщо офіційні канали органів державної влади надають інформацію про можливу небезпеку, поділіться нею з іншими людьми: родичами, сусідами, колегами.

8.8. У разі виявлення озброєних людей, військової техніки та масових заворушень негайно залиште небезпечний район, якщо у вас є така можливість.

- 8.9. Уникайте колон техніки та не стійте біля рухомої військової техніки.
- 8.10. Якщо ви опинилися в зоні обстрілу, сховайтеся в найближчому укритті або сховищі і побудьте там деякий час після припинення пожежі.
- 8.11. Якщо таких укриттів поблизу немає, використовуйте нерівну місцевість (наприклад, канави, траншеї, вибої/хові воронки).
- 8.12. У разі рантowego обстрілу і відсутності поблизу укриття лягайте на землю головою у протилежному напрямку від місця вибуху і прикрийте голову руками або речами.
- 8.13. Якщо поруч з вами постраждала людина, надайте першу медичну допомогу та викличте швидку допомогу, представників ДСНС України, правоохоронних органів, за потреби військових. Не намагайтеся надати допомогу пораненим, поки не закінчиться обстріл.

9. ПОГРАБУВАННЯ ПРИМІЩЕННЯ

- 9.1. У разі виявлення будь-яких ознак пограбування (зламаних замки, двері, знищення обладнання тощо) персонал повинен зателефонувати в поліцію (телефон 102) та повідомити директора організації. До прибуття поліції не виходьте з офісу, не дозволяйте нікому заходити всередину; після прибуття поліції надайте їй всю необхідну інформацію та дані.
- 9.2. Навед на вулиці не провокуйте нападника, не загострюйте конфлікт; не недооцінюйте нападника; дивіться йому в очі, відповідайте спокійно і вичливо, не сперечайтесь; спробуйте безпечно втекти або звернутися по допомогу. У разі пограбування віддайте цінні речі зловмисникам.

10. АЛГОРИТМ ДІЙ ПРИ ЯДЕРНОМУ ВИБУХУ

- 10.1. Помітивши спалах у небі (або його відбиття від поверхонь), у жодному разі не дивіться в той бік. Це загрозить опіком рогівки, спаленою слизовою та опіком очей.
- Лягайте на землю. Спробуйте знайти в секундній доступності заглиблення або виступ, за яким можна сховатись від ударної хвилі та уламків.
 - Спробуйте закрити всі відкриті частини тіла: ляжте ногами в бік вибуху, обличчям донизу, підкладіть руки під себе, щоб захистити їх від опіків та травмувань.
 - За можливості, прикрийте вуха навушниками — це захист від бачотравми.
 - Прикрийте рот і ніс маскою, тканиною одягу або хусткою, дихайте через них. Однак ці підручні засоби не можуть повністю захистити від внутрішнього опромінення. Тому важливо яконайшвидше потрапити в укриття.
- 10.2. Біжіть в укриття одразу, як з'явиться можливість звестися на ноги й коли минула вибухова хвиля від застосування ядерної зброї. Бігти в укриття треба враховуючи напрям вітру. Якщо він дме з епіцентру вибуху — пересувайтесь перпендикулярно (ліворуч або праворуч) напрямку в тру. В іншому випадку — рухайтесь проти вітру.

11. ПЕРШОЧЕРГОВІ ДІЇ В ЗОНІ ХІМІЧНОГО УРАЖЕННЯ

- 11.1. Що робити, якщо ви опинились поблизу зони ураження хімічною зброєю:

Якщо ви на вулиці:

Залиште територію ураження. Чим коротшим буде контакт з хімічними речовинами та чим далі ви будете від епіцентру ураження, тим меншою буде потенційна шкода від них. Намагайтесь рухатись швидко, але не бігти. Ваше дихання має бути спокійним та повільним, щоб вдихати яконайменше отрути.

Знайдіть укриття поблизу. Якщо це можливо, повертайтеся у своє помешкання.

Якщо під час хімічної тривоги ви в приміщенні:

Якщо можливо, підійміться на найвищий поверх і знайдіть кімнату з якомога меншою кількістю вікон та дверей. Хімічні речовини, як правило, важчі за повітря, тому на верхніх рівнях будинків повітря буде чистішим.

Зменште потік повітря ззовні всередину. Закрийте вікна, двері, вентиляційні отвори та все інше, що допомагає і отримувати повітря в приміщенні ззовні.

Не їжте і не пийте нічого, що могло зазнати впливу хімічних речовин.

Увімкніть новини по радіо, телебаченню чи в Інтернеті, щоб отримувати оновлені повідомлення про здоров'я та безпеку. Вам мають повідомити, коли буде безпечно виходити на вулицю.

Якщо ви перебуваєте у своєму автомобілі й не можете залишити уражену зону, зведіть до мінімуму ризик впливу хімічної речовини:

З'їжджайте на узбіччя так, щоб не блокувати та не заважати руху аварійних автомобілів.

Вимкніть двигун і закрийте всі вентиляційні отвори, які втягують зовнішнє повітря, включаючи вентиляційні отвори кондиціонера. Запуск двигуна та їзда втягують зовнішнє повітря в автомобіль і можуть піддати вас впливу хімічних речовин.

Щоб звести до мінімуму кількість хімічної речовини, яку ви вдихнете, прикрийте рот і ніс тканиною, наприклад, шарфом або носовою хусткою.

Слухайте подальші вказівки від аварійного персоналу на місці події або слухайте новини по радіо чи слідкуйте за офіційними джерелами в інтернеті.

12.3 АТВЕРДЖЕННЯ

12.1. Положення набірає чинності з моменту його підписання керівником Організації.